

IVANA PAVLA II. I BENEDIKTA XVI.

na načini obojice umanjiti svoje dostojanstvo

ruka važna. Papa Benedikt XVI. i sam veliki intelektualac o Wojtyli govori kao o velikom intelektualcu, njegov nauk ocjenjuje kao "nauk izvanredne sadržajnosti", te je izrazio uvjerenje daje "sama Providnost htjela da, u tom vremenu, na Petrovu stolicu dođe jedan filozof čija filozofija nije znana iz udžbenika nego polazi od nužnosti da bude potvrđena u stvarnosti i u susretu s čovjekom koji traži i propituje". Obojici je papa u središtu promišljanja konkretna osoba, posebno im je stalo do afirmacije dostojanstva svake osobe.

Čovjek slika Božja

U svojoj knjizi "Personalistička etika Karola Wojtyle", kojom analizirate filozofsku misao i originalni doprinos koji Wojtyla daje antropologiji i etici, pokazali ste da se tim pitanjima bavio davno prije no što je postao papa, još kao profesor u Poljskoj.

- U Wojtyle susrećemo personalističku koncepciju čovjeka. To znači da je za Wojtylu čovjek prvenstveno osoba, dakle netko, a ne nešto. Iako

u tome što je svaki čovjek osoba i pripada mu neusporediva vrijednost, tj. dostojanstvo. Riječ je, kako smo već rekli, o primljenom dostojanstvu koje ne ovisi o nekoj vlastitosti ili sposobnosti čovjeka.

Banaliziranje osjećaja

Kako u tom kontekstu povezati papu Benedikta XVI.? Možda enciklikom "Bog je ljubav" koju neki smatraju temeljnom u njegovu pontifikatu?

- Obojica papa ukazuju na nerazdvojno jedinstvo istine i ljubavi. To je važno upravo za ovo naše vrijeme kad se stječe dojam da se i sama riječ "ljubav" banalizira i osiromašuje njen sadržaj. Papa Ivan Pavao II. još kao profesor etike piše djelo znakovita naslova "Ljubav i odgovornost". Time ističe da ljubav nije tek doživljaj nego odgovorni etički čin, čin afirmacije osobe zbog nje same. I papa Benedikt XVI. još kao kardinal Josef Ratzinger u djelu "O vjeri, nadi i ljubavi" govori o ljubavi kao bezuvjetnom "da" osobi koju ljubimo, njezinom postojanju. Za onog koji ljubi već samo

